

Kníže válečník vyučuje vládu

„Tak jsme se, paní Müllerová, dověděli v těch Lidovkách, že pan kníže nám začal vyučovat naši vládu,“ pravil občan Švejk skládaje Lidové noviny (24. II. 2015, str. 11, článek K. Schwarzenberga „Ideály vs. dějinné zkušenosti“). Pan předseda pravověrné restituční strany, emeritní ministr „zamini“, poučil naši málo zkušenou vládu jak o taktice, tak i o strategii. A citoval nám rovnou kapacitu – pruského generála von Clausewitze, jenž praví, že válka je pokračování politiky jinými prostředky. Občan kníže kritizoval vládu zejména za to, že se prý pečlivě vyhýbá pojmenovat agresi a válku pravým jménem. A ihned káral vládu, že prý se zabývá problémy islámského džihádismu více než pro nás vysoce aktuální válkou na Ukrajině. Dále pan kníže spravedlivě pláče nad tisíci zabitými a zmrzačenými na Ukrajině, což se odehrává nedaleko našich hranic.

A právě zde musíme občana knížete tvrdě zpražít. On to přece byl, kterému nic nevadilo, když se vraždily tisíce lidí v ještě bližším Srbsku! Pokud to občan kníže neví, tak z Beogradu je to do Brna pouhých 700 kilometrů, daleko blíže než na Ukrajinu. A pan kníže neváhal nehnout prstem v případě barbarského útoku NATO na Srbsko, aniž neváhal nehnout prstem v bosenské válce a v kosovské válce. Občanu knížeti bylo putna, jestli někdo zabíjí Srby, Chorvaty, Bosence, Makedonce či kosovské Romy atd. Naopak on a další politikové – zvláště tragický pan prezident Havel! – tehdy pěli filipiky na obranu krvavé války NATO proti rozbité Jugoslávii! Nakonec to byl on jako ministr „zamini“, který korunoval tuto agresorskou politiku schválením lžistátu Kosovo, uchváceného povstaleckou chátrou, kterou legitimizovala až EU s NATO proti mezinárodně závazné rezoluci Rady bezpečnosti OSN č. 1244 o územní nedotknutelnosti zbytkové Jugoslávie.

Dále je nutno ostře kritizovat občana knížete za tvrzení o jakémisi „agresorovi“ v případě občanské války na Ukrajině, jak to správně nazývá náš pan prezident Zeman. Zde občan kníže prostě a jednoduše politicky lže, jako když tiskne. Kdopak je tu jaký agresor? Ruská federace? Její prezident Vladimír V. Putin?? Opak je pravdou. Ani Rusko, ani jeho prezidenta nelze bez lhaní označovat za agresory. Vtrhla snad Ruská federace na území Ukrajiny? Zabrala snad Ruská federace neoprávněně metr ukrajinské půdy? Poslala tam svá regulérní vojska? Občan kníže má pro svou argumentaci jen lživá tvrzení o jakési „okupaci Krymu“, což je blud prvního řádu, a tvrzení, že Kreml prý posílá své řadové vojáky a techniku Východoukrajincům, což je blud druhého řádu. Na obou stranách barikády občanské války na Ukrajině bojují prostě dobrovolníci. A na ukrajinské straně též – pokud je známo a budiž Bohu žalováno – žoldnéři z různých jiných zemí. A co se týče Krymu, politici jako občan kníže by si měli zopakovat dějepis. Dochází k paradoxu, kdy politika spojuje i nespojitelné, kdy kníže de facto účelově hájí bolševika! Krym, jenž Rusku sebral bolševik Chruščov svéprávným aktem, nebyl ani okupován, ani anektován, Krym byl navrácen Rusku jako historická země a o jeho navrácení rozhodl mimo jiné v legitimním referendu lid Krymu.

Úsilí označovat Rusko za agresora a prezidenta Putina za jakéhosi hitlerčíka je prostě a jednoduše goebbelsovský podvod. Jestliže máme věci nazývat pravým jménem, jak po tom volá občan kníže, tož do toho.

Za první, občanskou válku na Ukrajině nerozpoutalo Rusko. Rozpoutali ji sami Ukrajinci spolu se zahraničními interesenty.

Za druhé občanskou válku na Ukrajině nefinancovalo Rusko.

Mimo jiné ji financovaly Spojené státy, a je známa dokonce částka pěti miliard dolarů, profláknutá paní diplomatkou Nulandovou, není-liž pravda? Protistrana ovšem bude tvrdit, že „ty peníze šly na demokracii“. Vidíme názorně, jaká demokracie z těch peněz vznikla. Demokracie vraždění a ničení na běžícím pásu, demokracie banderovského fašismu. Tak kdo tu podporuje fašismus a kdo tu oslavuje banderovský hitlerismus?

Konečně kníže tvrdí, že konflikty v dějinách vždy rozhoduje ten, kdo je silnější ve zbraní. Pro občana knížete jsou minské dohody cárem papíru a doporučuje naši vládu, aby dodávala na Ukrajinu zbraně, aby mohla porazit „agresora“. Snad by mohl občan kníže jít příkladem. Ať

vyzbrojí ze svého rozsáhlého majetku vojsko, jak se to dělalo za feudalismu, a táhne v jeho čele na Ukrajinu proti „zlořečeným Moskalům“. Může mu pomoci madam Tymošenková, která by na „Moskaly“ nejraději hodila atomovku a postřílela je do jednoho.

Tyto přístupy jsou vskutku hodny velikého Adolfa. Ten se také prohlašoval za „obránce hodnot Nové Evropy“! a chtěl zahnat „mongolskou step za Ural“. Totéž chtěl i federát Hitlera vrah Pavelič, když vyslal ke Stalingradu Chorvaty, aby tam bojovali „v předbraní Evropy“. Totéž chtěl i federát Adolfa Antonescu, kdy u téhož Stalingradu bojoval svým vojskem za evropskou „Transnitrii“ proti „rudé Asii“.

Všichni politici, kteří neustále válečně štvou proti Rusku, jen opisují staré smrduté noty hitlerismu. Na rozdíl od občana knížete myslím, že naše vláda činila jen dobře, když byla zdrženlivá k dodávkám zbraní na Ukrajinu. **V 21. století by snad už konečně neměly konflikty končit jen na bitevních polích na horách mrtvol, nýbrž u jednacích stolů,** jak to osvědčeně podnikla německá kancléřka madam Merkelová a francouzský prezident pan Hollande společně s panem prezidentem Putinem a s prezidenty Porošenkem a Lukašenkem. Cesta, jak ukončit krvavou občanskou válku na Ukrajině, by měla být cestou Minska, nikoli cestou krvavých knížat, Sikorských a jestřábů NATO, cestou válečníků všeho druhu.

PhDr. Jiří Jaroš Nickelli, ČSOL Brno I